

skønsmæssig ansættelse. Det forudsættes endvidere, at myndigheden i hvert enkelt tilfælde nøje vurderer, om ansættelse af revisor vil være mere formålstjenlig end daglige bøder eller skønsmæssig ansættelse. Ved beslutningen om ansættelse af revisor skal der således bl.a. tages hensyn til den pågældende selvangivelsespligtiges økonomiske formåen, samarbejdsvilje mv. Bestemmelsen forventes derfor anvendt i relativt få tilfælde årligt.

Ordningen finder efter forslaget også anvendelse på de områder, der er omfattet af et registreringsforhold hos ToldSkat, bl.a. moms, lønsumsafgift, A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, samt krav for hvilke en virksomhed skulle have været registreret, f.eks. krav hos registrerede virksomheder.

Hvilke revisorer kan der indgås aftale med?

Den skatteansættende myndighed kan kun indgå aftale med en statsautoriseret eller en registreret revisor. Derved sikres bl.a., at uenighed om honorarets størrelse kan indbringes for Responsumudvalget hos Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Responsumnævnet hos Foreningen af Registrerede Revisorer.

Før den skatteansættende myndighed indgår aftale med en revisor, skal myndigheden skriftligt meddele denne beslutning til den selvangivelsespligtige. Den selvangivelsespligtige har derefter generelt tre muligheder for at reagere på denne meddelelse.

For det første kan den selvangivelsespligtige selv indenfor to måneder fra underretningen indsende et behørigt årsregnskab. Hvis dette er tilfældet, bortfalder beslutningen, og den skatteansættende myndighed indgår ikke aftale med en revisor.

For det andet kan den selvangivelsespligtige stille forslag om, hvilken revisor, der skal udarbejde regnskabet. Kan den skatteansættende myndighed godkende forslaget, indgås der aftale med revisoren. Kan den skatteansættende myndighed derimod ikke godkende den selvangivelsespligtiges forslag, f.eks. på grund af revisors inhabilitet, skal fravalget begrundes. Afslaget kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Derved sikres, at klageadgang ikke kan være med til at udsætte udarbejdelsen af årsregnskabet.

For det tredje kan den selvangivelsespligtige undlade at komme med et forslag til valg af revisor. I det tilfælde vil den skatteansættende myndighed udpege en revisor, der kan udarbejde regnskabet. Det forudsættes, at der indgås aftale med en revisor, der har netop den ekspertise, der er tilstrækkelig for at udarbejde den selvangivelsespligtiges regnskab. Det vil blive overvejet, om regnskabsopgaven skal udliciteres.

Aftale med revisor er en aftale mellem den skatteansættende myndighed og revisor. Derfor er det den skatteansættende myndighed, der som udgangspunkt betaler honoraret til revisor.

Den arbejdsopgave, som revisoren udfører, er imidlertid en opgave, som den selvangivelsespligtige i forvejen skulle have sørget for blev udført. Betaling af honoraret anses derfor for et udlæg for den selvangivelsespligtige, som den skatteansættende myndighed har haft.

Den selvangivelsespligtige har derfor efter forslaget pligt til helt eller delvist at refundere den skatteansættende myndighed revisorhonoraret.

Hvornår kan revisorordningen anvendes?

Muligheden for at den skatteansættende myndighed kan indgå aftale med en revisor, er efter den foreslåede lovbestemmelse overladt til et konkret skøn fra den skatteansættende myndighed. Eneste betingelser er som udgangspunkt, at regnskabsmaterialet ikke i væsentligt omfang opfylder lovgivningens krav, og fristen for indsendelse eller udarbejdelse af regnskabsmateriale er overskredet.

Det er især hensigten, at revisorordningen skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor den erhvervsdrivende udviser en adfærd, der må tages som udtryk for, at den pågældende åbenbart ikke agter at opfylde sin selvangivelses- og regnskabspligt og ikke agter at efterkomme myndighedernes anmodning om indsendelse af behørigt regnskab mv. Dette vil være tilfældet, hvis den erhvervsdrivende afleverer usorteret regnskabsmateriale til skattemyndighederne, eller hvis den erhvervsdrivende afleverer et regnskab af en standard, der gør det uanvendeligt for skattemyndighederne. Det forventes derfor, at revisorordningen kun vil blive anvendt i begrænset omfang.

Revisorordningen kan dog ikke finde anvendelse i de situationer, der er reguleret i konkursloven, f.eks. betalingsstandsning og konkurs.

Den klassiske situation vil være, at kontrolmedarbejderne ved indledning af kontrol af en erhvervsdrivende konstaterer, at virksomhedens regnskab ikke er ført eller ikke er ført i overensstemmelse med de almindelige regnskabsforskrifter. Den erhvervsdrivende er således i besiddelse af bilagsmaterialet, men regnskab er ikke udfærdiget. Men sanktionen kan først tages i brug, når selvangivelsen ikke er kommet til tiden.

Med henblik på at kunne kontrollere skattebetaling, rekonstruerer myndighederne allerede i dag regnskabet med udgangspunkt i det foreliggende ubehandlede regnskabsmateriale. Dette er en ressourcekrævende